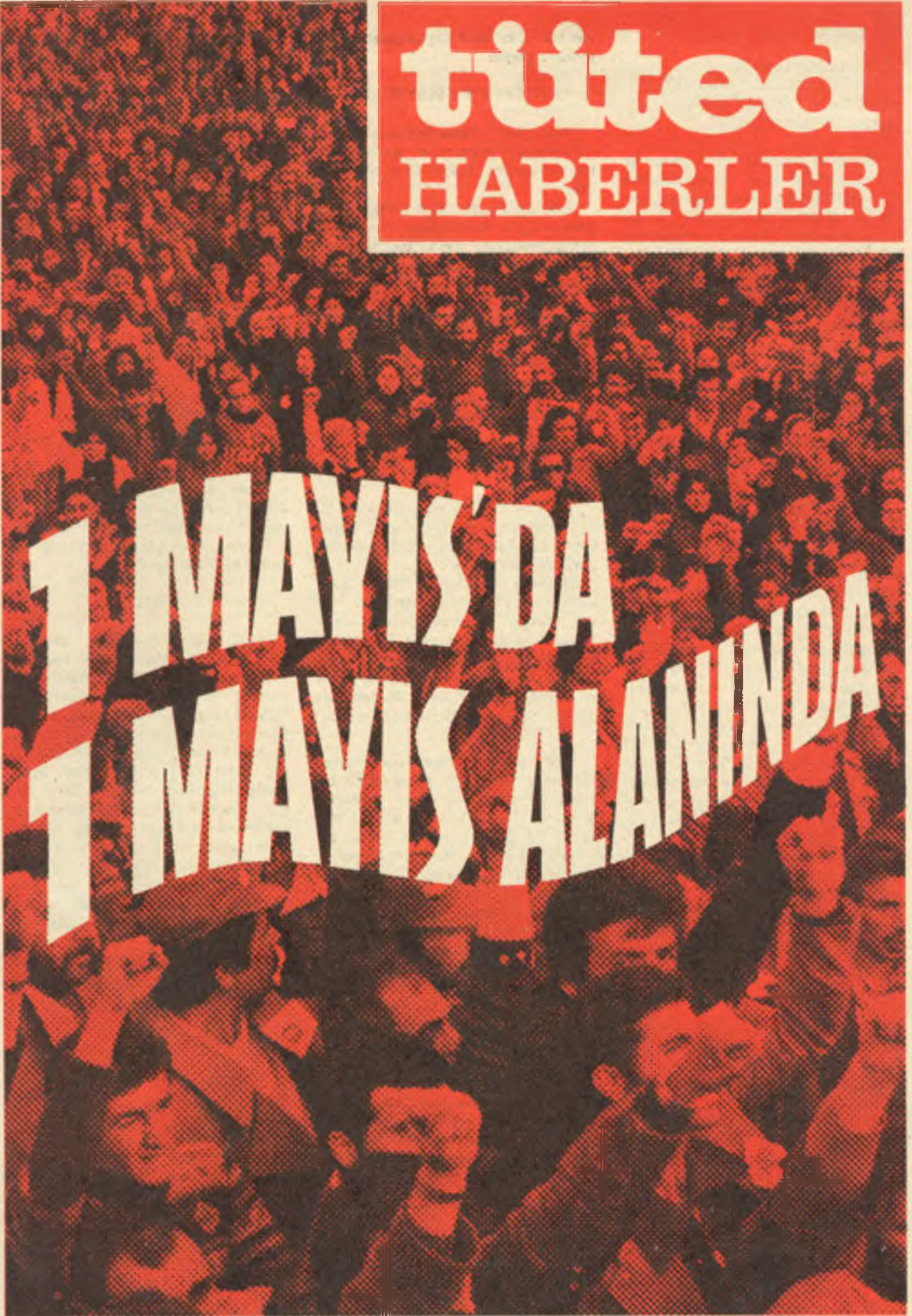

1 MAYIS 1979 ÖZEL SAYISI

tüted
HABERLER

**1 MAYIS'DA
1 MAYIS ALANINDA**

"BİR GÜN GELECEK SUSKUNLUĞUMUZ, BOĞMAK İSTEDİĞİNİZ SESİMİZDEN DAHA GÜÇLÜ OLACAK..."

Mezarları üzerinde böyle yazar ilk 1 Mayıs şehitlerinin. Ve sermayenin sömürünün, susturmaya, boğmaya çalıştığı sesleri asılmalarından 90 yıl sonra, dünyanın dört bir yanında yedi iklim beş kıtada, her 1 Mayıs'ta, milyonların, yüz milyonların korosunda yankılanıyor.

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs, Amerikan işçi sınıfının sermayeye karşı, 8 saatlik işgünü mücadelesinden doğdu. 1 Mayıs 1886 günü, ABD işçi sınıfı sermayenin sömürü ve baskısına karşı, 12 bazen de 14 saate varan çalışma gününe karşı genel grevin üçüncü gününde, sermaye, sokaklardaki işsiz, güçsüz, düzen kurbanı ayak takımını da silahlandırarak bu büyük ve güçlü eylemi bastırmak için bir provakasyon düzenledi. 3 Mayıs'ta Şikago'da Mac Cormick-harvester fabrikalarının grevci işçileriyle dayanışma için toplanmış olan onbinlerce işçinin üzerine ateş açıldı, yaralananlar oldu. İşçi önderi Spies bu olayı protesto için işçileri Haymarket alanında toplanmaya çağırdı. Sermaye, provakasyonunun büyük ve kanlı sahnesini burada oynadı. Onbinlerce işçinin katıldığı heyecanlı ama disiplinli gösteri tam bitmek üzereyken, bir tahrikçi ajanın attığı bomba ortadaki birbirine kattı. Bu sırada işçilerin üzerine polislerden ve belirsiz yerlerden ateş açıldı. Birçok işçi hemen orada öldü, çok sayıda yaralanan oldu.

Bu büyük provakasyonu Şikago'da amansız bir işçi avı izledi "Şüpheli" şahıslar tutuklandı. Tutuklananların tümü önde gelen işçi liderleriydi. İçlerinden dördü, Alberto Parsons, Auguste Spies, Adolphe Fisher, Georges Engel bir sözde yargılama sonucunda, 11 Kasım 1887 günü asılarak öldürüldüler.

1889 yılında Paris'te toplanan Enternasyonal kongresinde, 1 Mayıs'ın, dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve mücadele günü ilan edilmesi kararlaştırıldı.

O gün bugün, her 1 Mayıs'ta tüm ülkelerin işçilerinin yumruğu birlikte kalkar sömürüye karşı; ve tüm ülkelerin işçilerinin yüreği gelecek güzel

yarınlar için, sınıf dayanışmaları için birlikte çarpar.

TÜRKİYE'DE 1 MAYIS'LAR

Nice yıllar "Bahar Bayramı" dendi 1 Mayıs işçi bayramına, işçilerin birlik, dayanışma, mücadele günü olan 1 Mayıs'a.

Egemen güçler, nice yıllar, yarım yüzyılı aşkın süre işçilere uluslararası dayanışmalarını, dünya işçi sınıfının bir parçası olduklarını, tüm ülkelerin işçileriyle mücadelelerinin ortak olduğunu unutturmak için 1 Mayıs'ı esirgediler işçilerden. Bahar bayramı ilan ettiler bu günü. Ve sonrada, kanla canla yazılmış, 90 yıldır tüm ülkelerin işçilerine mal olmuş 1 Mayıs varken başka günleri işçi bayramı saydırmaya kalkıştılar.

1921'DE İLK KİTLESEL 1 MAYIS

1921'de 1 Mayıs işgal altındaki İstanbul'da Saraçhanebaşı'ndan Hürriyet-i Ebediye tepesine dek süren bir yürüyüşle kutlandı.

İstanbul sokaklarına "Bütün ülkelerin işçileri birleşin" yazıldı. 1 Mayıs türkülleri söylendi. Sadece İstanbul'da da sınırlı kalmadı 1 Mayıs kutlamaları. Emperyalist düşmana karşı ölüm kalım savaşı veren, Sakarya'da ve meydanlarda "Bütün ülkelerin işçileri birleşin" yazıları okunuyordu..

1922'de Mersin

1922 yılında, emperyalist Fransız işgalcinin Mersin limanına demir atmasından sonra, ilk isyan bayrağını açanlar 1 Mayıs'ta işçiler oldu. 1 Mayıs 1922 günü Mersin'de büyük bir gösteri yapıldı. Gösteri anti-emperyalist bir nitelik kazandı. Duvarlara yazılan yazılarda dağıtılan bildirilerde "Yaşasın 1 Mayıs, Kahrolsun Emperyalizm, Kahrolsun emperyalistlerin uşağı İstanbul hükümeti" sloganları okunuyordu.

1923: 1 Mayıs'da ilk baskılar

İşçiler, 1 Mayıs 1923'e daha bir şevkle ve bilinçle hazırlanıyorlardı. Daha 1 Mayıs öncesinde Reji işçileri yerli yabancı birçok işletmelerde çalışan işçiler greve çıktılar. İşçiler 1923 1 Mayıs'ında çeşitli istemler dile getiriyorlardı. Yabancı şirketlere konması, 1 Mayıs'ın resmen işçi bayramı olarak tanınması, 8 saatlik işgünü, hafta tatili, serbest sendika ve

grev hakkı Türkiye işçi sınıfının istemlerinin başlıcalarıydı. Ancak daha 1 Mayıs gösterilerinden önce işçi önderleri ve 1 Mayıs bildirileri dağıtanlar tutuklandılar.

1 MAYIS 1924

1 Mayıs 1924, genç cumhuriyetin ilk 1 Mayıs'ıydı. 1924'de 1 Mayıs kutlamaları özellikle Ankara'da parlak geçti. Ama baskısız ve rahat mı? Hayır... Aralarında askeri fabrika ve Dekovil işçilerinin de bulunduğu kalabalık bir emekçi topluluğu, ellerinde "8 saatlik işgünü", "Hafta Tatili", "1 Mayıs İşçi Bayramı" gibi pankartlarla yürüdüler. Cebeci'den başlayan yürüyüşün başına iş elbiseleri, tulumlarıyla işçiler çekiyor, arkalarında da Ankara halkı, emekçileri, aydınları yürüyordu. Ama bütün bunlar baskısız olmasız olmadı. O yıl 1 Mayıs'da bildiri dağıttıkları veya benzeri gerekçelerle tutuklananlar oldu. O dönemin sendikal birliği sayılabilecek olan Amele Teali Cemiyeti dağıtıldı. 1 Mayıs konusunda yayın yapan Çelikkol gazetesi toplatıldı.

1925 ve SONRASI

1925 yılında doğudaki "ayaklanma" bahane edilerek bir sıkı yönetim yasası olan Takriri Sükun Kanunu çıkarıldı. Bu kanuna göre her türlü kitlesel hareket, toplantı, işçi eylemi yasaklandı. Faşizan baskılar başlamıştı. Kitlesel olarak kutlanabilen son 1 Mayıs, 1925 1 Mayıs'ı oldu. Ondan sonraki yıllarda ise, her 1 Mayıs öncesinde "şüpheli" şahısların tutuklanması, terör yaratılması gelenek haline geldi. Buna rağmen, işçi sınıfımız bayramını unutmadı. 1926'da "Bahar ve Çiçek Bayramı" ilan edilmiş olmasına rağmen, işçi sınıfımız 1 Mayıs'ları aynı zamanda Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü olduğunun bilincine vardı. Çeşitli yollarını buldu 1 Mayıs'ları kutlamanın. Kutladı da...

1 MAYIS 1976

1 Mayıs 1976'nın işçi sınıfının Birlik, Dayanışma, Mücadele günü olarak kutlanması, hem de yüz binlerle, büyük bir kitlesel gösteri olarak kutlanması Türkiye işçi sınıfının 1 Mayıs 1976'da vardığı bilinç ve

TÜTED HABERLER • TÜM TEKNİK ELEMANLAR
DERNEĞİ AYLIK YAYIN ORGANI • Sahibi ve Sorumlu
Yönetmeni TÜTED adına Aykut GÖKER • Haberleşme
Adresi: Mithatpaşa Cad. 29/24 - Ankara • Yıllık Abo-

ne 30 Lira • Altı aylık abone: 15 Lira • Yazılar kaynak
gösterilmek üzere aktarılabilir • Dizgi: Çiğ Yayıncılık
Ltd. Şti. Tel: 17 97 04 - Ankara • Baskı: MAYA Matbaası
Tel: 18 01 53 - Ankara.

örgütlülük düzeyini de gösteren bir olaydır. 1 Mayıs 1976'da işçi sınıfının sendikal örgütü DİSK'in öncülüğünde, yüzbinleri aşan bir kitle, aydınlar, emekçiler, gençler, kadınlar elli yıllık yasağı söke söke kırmanın heyecanı ve bilinciyle yürüdüler, meydanları doldurdular; son yılların en büyük kitlesel gösterisini gerçekleştirdiler. Şanlı emekçi ordusu "Faşizme Geçit Yok", "141 - 142 Kaldırıl-sın", "NATO'ya Hayır", "Yaşasın Grevli - Toplu Sözleşmeli Sendikal Haklar", "Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin" diye haykırıyordu.

1 Mayıs 1976 korku saldı egemen güçlerin yüreğine, O korku, onların kanlı 1 Mayıs 1977 provokasyonunu hazırlamalarına da yol açtı.

1 MAYIS 1977

1 Mayıs 1976'da yüzbinler vardı. DİSK'in öncülüğünde 1 Mayıs 1977'de beşyüz binler doldurdu 1 Mayıs alanını. 1 Mayıs 1977 Türkiye işçi sınıfı tarihinin unutulmaz günlerinden biri oldu.

1 Mayıs 1977, Türkiye'de yarım yüzyılın somut birikiminin yansımasıydı. İşçi sınıfı şahlanmıştı ve sadece kendisi için değil, tüm Türkiye halkı

için taleplerini dile getiriyordu. Ve işçi sınıfı yalnız değildi o gün. Öğretmeni, öğrencisi, sanatçısı, yazarı, teknik elemanı, doktoru, genci kadını, çocuğu hepsi orada 1 Mayıs alanındaydılar. Ve Taksim, Taksim olalı böyle bir kalabalık, böyle bir gösteri, böyle bir coşku görmemişti. Coşkun bir seli andıran emekçiler ellerinde bayraklarıyla ekmek, gül ve hürriyet düşmanlarının yüreğine korku salarak "Faşizme Geçit Vermeyeceğiz", "Savaşsız Sömürsüz Bir Dünya İçin İleri" "Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği", "Analar Doğurur Faşistler Öldürür" diye inletiyorlardı 1 Mayıs alanını.

Bırakırlar mıydı hiç? CIA'sı, Kontr-Gerillası, faşist ve maocu maşaları çoktan hazırlamışlar, sinsi sinsi yürütmekteydiler kanlı provokasyon planlarını. O görkemli gösteri tam dağılmak üzereyken patladı ilk silahlar. İşçi sınıfımız, emekçi halkımız, gençlerimiz, aydınlarımız, 36 şehit verdiler. 1 Mayıs şehitlerinin kaniyle sulandı 1 Mayıs alanı. Türkiye'nin dört bir yanından fabrikalardan, köylerden, okullardan akan insan seli alanlara inmesin, bir daha haykırılmasın bunca gür bir sesle özgürlük, barış

ve sömürsüz bir dünya istemi diye, oracaktı öldürüldü silahsız, mutlu bayram yapan insanlar. Öldürüldü de ne oldu? Öldürüldü de ne değişti? Geriledi mi işçi sınıfı?..

1 MAYIS 1978

1 Mayıs 1978'in hazırlıkları DİSK'in öncülüğünde hemen 1 Mayıs 1977'nin arkasından başlatıldı. Hazırlıklar faşist terör ve cinayetlerin önemli boyutlara ulaştığı bir ortamda sürdürüldü ve böyle bir ortamda 1 Mayıs 1978'e gelindi. Ve o gün CIA'sı, Kontr-Gerillası, faşisti ve maocusuyla tüm demokrasi ve barış düşmanlarına ne terörün, ne baskının, ne de kitlesel katliamların Türkiye işçilerini ve emekçilerini 1 Mayıs işçi sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Gününü kutlamaktan alıkoymacağı bir kez daha yüzbinler tarafından gösterildi. Ve o gün "Zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan insanlar" koskoca bir dünya kazanacaklarına olan inaçlarıyla "Bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçe yaşamaya" olan hasretlerini, savaşa ve sömürüye karşı nefretlerini haykırdılar dünyanın tüm işçileriyle birlikte.

1 MAYIS 1979

Türkiye işçi sınıfı ve demokrasi güçleri olağanüstü koşulların hüküm sürdüğü bir ortamda 1 Mayıs 1979'u kutlamaya hazırlanıyorlar.

1977 seçimlerinde "Demokrasinin genişletileceği"ni, "Faşist odakların dağıtılacağı"nı, "ÜS'lerin kapatılacağı"nı, "141 - 142'nin kaldırılacağı"nı vaadederek emekçilerin desteğini alan CHP, işbaşına geldikten sonra halka verdiği sözleri tutmadı. CHP ağırlıklı iktidarın tekelci sermayeden yana uzlaşmacı, kararsız, "Sağa da sola da karşı olma" politikasının da tanıdığı olanaklarla faşist güçler, Sivas, Malatya, Kahramanmaraş katliamlarını sahneye koyarak uzun zamandır gündemlerinde olan sıkı yönetimi dayattılar. Ve hükümet sıkı yönetimi ilan etti. Demokratik kuruluşlar ve yayın organları kapatıldı, mü-

cadele olanakları kısıtlandı. Emperyalist tekellerin, IMF'nin, NATO'nun ve faşist siyasi hareketin kanlı oyunları hazırladığı provokasyonlarını yoğunlaştırdığı bir ortamda 1 Mayıs 1979'a doğru yürüyoruz.

1 Mayıs'ın yapılmaması ya da güçsüz olması için sağlı sollu her türlü ihanetin sergilendiği bir ortamda 1 Mayıs 1979'a doğru yürüyoruz. "Düşmanı yenecek olan Türkiye işçi sınıfına" olan inancımızla 1 Mayıs 1979'a doğru yürüyoruz.

İşte bu inançlardır ki 1 Mayıs 1979'un faşizmin dört nala tırmandığı ve önemli mevziler kazandığı bu dönemde de cinayetlere, baskılara, teröre rağmen, fabrikalardan, köylerden, okullardan gelen yüzbinlerle 1 Mayıs alanında kutlanacağını tüm dünyaya ilan ediyoruz. Ve yüz binler ellerinde pankartları ve türküleriyle 1 Mayıs alanını dolduracaklardır. Ür-

kütmek, kurşunlamak, terör yayma, katılmamaya çağırma ve benzeri her türlü ihanete rağmen, Türkiye işçi sınıfı, Türkiye demokrasi güçleri yarım yüzyıllık baskını kendisine unutturamadığı, mücadele gününü ve bayramını uluslararası işçi sınıfıyla Birlik Dayanışma - Mücadele günü olarak bu yıl da, önümüzdeki yıllarda da yüz binlerle, milyonlarla kutlayacak. Teknik elemanlar da ekonomik demokratik hak mücadelelerinin işçi sınıfının, ekmek-barış-özgürlük mücadelesinden ayrı tutulamayacağına bilincinde olarak onun öncülüğünde 1 Mayıs 1979'a kitlesel olarak katılacaktır. Ve yüz binler "Sıkı Yönetim Kaldırılmalıdır", "141 - 142 Kaldırılmalıdır", "Gizli Açık Faşist Yuvalar Dağıtılmalıdır" diye haykıracaklardır.

1 MAYIS 1979'DA 1 MAYIS ALANINDA!...

1 MAYIS

Günlerin bugün getirdiği
Baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat doğar
Bizde ve ülkelerde

1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarından
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir.

Gün gelir gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kağıt gibi erir gider.

ların,
nın' de iştir e z e g i z t a r i h